

نقشه راه و مدل عملیاتی اخلاق و معنویت در گام دوم انقلاب اسلامی

محمود پاکیزه*

چکیده

یکی از مؤلفه‌های مهم تمدن اسلامی معنویت و اخلاق است، که حضرت امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در بیانیه گام دوم انقلاب بدان پرداخته است. کسب معنویت و اخلاق و نیز تقویت روحیه معنوی و اخلاقی جامعه جز با ارائه نقشه راه و مدل عملیاتی ممکن نیست. با توجه به اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت انقلاب اسلامی، می‌توان راهبرد نظام اسلامی را به دو مرحله اصلی و فرعی (دمدستی و دوردست) تقسیم کرد. راهبرد کلان و اصلی نظام اسلامی برای ارتقای معنویت و اخلاق در جامعه اسلامی گفتمان‌سازی معنویت است، که در پنج گام شناسایی و شناساندن ارزش، تبدیل آگاهی به معرفت عمومی، تبدیل معرفت به باور عمومی، و تبدیل باور به رفتار امکان اجرا دارد. راهبردهای فرعی برای ارتقای معنویت عبارت است از: تقویت بنیه دینی با خودسازی و کادرسازی و تقویت نظام آموزشی با ترسیم نقشه جامع آموزش و پرورش. برآمده از این راهبردها و برای رسیدن به اهداف فرهنگی و معنوی انقلاب اسلامی راهکارهایی چند ارائه می‌شود: نبرد نامتقارن فرهنگی، جوشش معنویت از بالادست، ارائه الگوی عملی معنویت اصیل، انقلاب مستمر، حذف عوامل محلّ و شاخص‌سازی مفاهیم معنوی.

واژگان کلیدی

معنویت، اخلاق، گام دوم انقلاب، گفتمان‌سازی، شاخص‌سازی.

* استادیار گروه فلسفه و کلام پژوهشگاه علوم اسلامی امام صادق علیه السلام و مدرس دروس معارف.
mahmood_pakizeh@yahoo.com
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۶/۱۹ تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۳/۱۵

طرح مسئله

أَمْ هُوَ قَاتِلٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَ قَائِمًا يَحْذِرُ الْآخِرَةَ وَ يَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ؟ قُلْ: هَلْ يَسْتُوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ؟ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابُ. (زمر / ۹)

آیا [انسان] بی اعتقاد برابر است با آن کس که در ساعتهای شب، پیوسته مشغول نماز و سجده است و از عذاب آخرت بیناک است و به رحمت پروردگار خویش امیدوار، بگو: آیا آنان که می دانند و آنان که نمی دانند با یکدیگر برابرند؟ و جز خردمندان کسی پند نتواند گرفت.^۱

پدیده انقلاب نه مقطوعی تاریخی و پایان پذیر بلکه حرکتی مستمر و پیش رونده بهسوی افقی مشخص برای اتصال به جریان عظیم موعود است. چنین حرکتی نیازمند جریان سازی مستمر، صبر و استقامت و پاشاری بر آرمانها و تقویت معنوی است.

بیانیه گام دوم انقلاب - که از سوی امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) ارائه شده است و شاخصی روشن در ادامه روند انقلاب اسلامی است - از «تهاجم روزافزون دشمنان به دل‌های پاک جوانان و نوجوانان و حتی نونهالان با بهره‌گیری از ابزارهای رسانه‌ای پیشرفته و فراگیر» خبر می‌دهد. بهترین دفاع در عرصه هجمه فرهنگی و نفوذ معنوی دشمن - نفوذی که سبب تضعیف عزت اسلامی است - عملکرد فعال، به‌جای عملکرد منفعل و مواجهه فعال و «انقلاب مستمر» است؛ بایستی معنویت از قله‌ها بجوشد و بر دامنه‌ها ببارد، پیام‌های معنوی پر تکرار و به تعبیرها و شیوه‌های گوناگون بر جان آحاد جامعه بنشینند و معنویت به گفتمان روز بدل شود.

رسیدن به جامعه معنوی با مردمی متخلق به اخلاق اسلامی و پایبند به اصول انسانی خواهان رویه‌ای مناسب، نقشه‌ای درخور و مدل عملیاتی دقیق است، که پژوهش حاضر در پی پاسخ‌گویی به این دغدغه نگاشته شده است. سؤال پژوهش این است: «طرح عملیاتی پیشنهادی برای جریان سازی معنویت و اخلاق در جامعه اسلامی با توجه به بیانیه گام دوم انقلاب چیست؟»

۱. مفهوم‌شناسی

۱-۱. معنویت

- **مفهوم لغوی:** ریشه واژه معنویت «عنی» است و واژه «معنا» نیز از همین خانواده است. برای معنای

۱. نیز «أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَا وَ جَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْضي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا؟ كَذَلِكَ زُنْنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ؛ آیا آن کس که [دل او] مرده بود، ما زنده‌اش کردیم [به ایمان]، و برای او نوری [از علم و حکمت] قرار دادیم، که با آن در میان مردمان راه می‌رود، با کسی برابر است که در تاریکی‌ها جای دارد و به بیرون آن راه نمی‌برد؟». (انعام / ۱۲۲)

لغوی «معنا» معانی‌ای از این دست آمده است: مفهوم آنچه واژه یا ترکیب یا جمله بر آن دلالت دارد، منظور، مقصود، غایت، و اهمیت و ارزش و اعتبار، (انوری، ۱۳۸۱: ۷ / ۷۱۸۳؛ حق‌شناس و دیگران، ۱۳۸۱: ۵۹؛ علیزمانی، ۱۳۸۶: ۱۰۱۲) برای نمونه، در تعبیر «معنای زندگی» در صورتی که «معنا» به مفهوم ارزش، اهمیت و اعتبار لحاظ شود، مفهوم این پرسش که «آیا زندگی معنا دارد؟» این است که آیا زندگی ارزش [زیستن] دارد یا ارزش [زیستن] ندارد؟ و «معنوی» [منسوب به معنی] حقيقة، باطنی و روحانی را گویند، در برابر صوری و مادی. پس، هرآنچه راجع به باطن شخص و روح او باشد را شامل می‌شود. شاید بتوان گفت: هرآنچه با روح و باطن و جهات عالی و انسانیت انسان در ارتباط باشد، «معنوی» نامیده می‌شود و «معنویت» مصدر جعلی از آن است. (دهخدا، ۱۳۷۷: ذیل واژه معنوی؛ معرفت، ۱۳۸۵: ذیل واژه عنی)

- **مفهوم اصطلاحی:** بدان بیان که از مفهوم «معنوی» ارائه شد، مفهوم اصطلاحی معنویت در فرهنگ دینی مشخص می‌شود. تعبیر علامه طباطبائی از معنویت «کمالات درونی» انسان است (طباطبائی، ۱۳۷۴: ۴ / ۵۶۷) و شهید مطهری معنویت را معادل «هرچه درونی و باطنی برای انسان است» می‌داند (مطهری، بی‌تا: ۱۳ / ۳۷۶) و جنبه روحی و ملکوتی‌ای که انسانیت انسان از آن ناشی می‌شود را جنبه معنوی انسان می‌نامد. (همان: ۳ / ۵۱۵) و علامه حسینی طهرانی معنویت را این‌گونه تفسیر می‌نماید: «معنویت حالت روحانیت و سبکی و نورانیت روحی است که امکان تقرب به خدای سبحان را برای انسان فراهم می‌آورد». (حسینی طهرانی، ۱۴۲۸ق: ۲۰۳) و امام خامنه‌ای (مدظلله‌العالی) تعبیر ساده‌ای را در تفسیر معنویت برگزیده است: «معنویت به معنی برجسته کردن ارزش‌های معنوی، از قبیل اخلاص، ایثار، توکل و ایمان در خود و در جامعه است». (فرازی از بیانیه گام دوم انقلاب)

بدین‌بیان مراد از معنویت قابلیت و قدرت بالقوه درونی است که با معرفت، ایمان، عمل به شریعت اسلامی و با عبودیت و بندگی آگاهانه و مخلصانه و خاشعانه خداوند متعال بروز می‌یابد و در دل و روح انسان حیات و نورانیت ایجاد می‌کند و در اندیشه، اخلاق و رفتار فردی و اجتماعی تجلی می‌نماید. با این اندیشه، از بیل زدن یک کشاورز در مزرعه گرفته تا چشمپوشی از میلیاردها ثروت در راه خدمت به انسان‌ها – که نهال‌های باغ خداوندی‌اند – از مطالعه یک سطر دانش برای رسیدن به قوانین واقعی هستی گرفته تا تلاش برای پاسداری از مزه‌های فکری نظام اسلامی، از کارگری برای تأمین معیشت و از مدیریت صحیح کارفرما گرفته تا خانه‌داری و بچه‌داری زنی در خانه، همه و همه،

با شرط قصد قرب الهی، عبادت معبد یگانه است و سبب افزایش معنویت است. پیامبر اکرم ﷺ در عمل به فرمان شب زنده داری (طه / ۴ - ۱؛ اسراء / ۷۹) آنقدر اهتمام داشت که قدمهای مبارکش متورم می‌شد. (مجلسی، ۱۴۰۴ق: ۱۶ / ۲۸۸) این مداومت چنان بود که حضور در صحنه‌های بحرانی همچون جنگ بدر نیز آن حضرت ﷺ را از توجه شبانه به عالم بالا باز نمی‌داشت و بلکه اهتمام حضرت را بیشتر می‌ساخت. (ر.ک: دیلمی، ۱۴۱۲ق: ۲ / ۲۳۹)

۲-۱. اخلاق

- مفهوم لغوی: اخلاق در لغت به معنای دین، سرشت و سجیه به کار رفته است. (ر.ک: حسینی زبیدی، ۱۴۱۴ق: ۶ / ۳۳۷؛ ابن منظور، ۱۴۱۴ق: ۴ / ۱۹۴؛ جوهری، ۱۴۰۷ق: ۴ / ۱۴۷۱؛ راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۱۵۹)

- معنای اصطلاحی: اندیشمندان اخلاق کیفیتی نفسانی را که ثابت و مستمر در نفس است ملکه می‌نامند. به این حالت نفسانی که هیئت راسخه در نفس شده آنگاه که مقتضی صدور فعل انسانی بدون تفکر و محاسبه است خلق گویند. (مسکویه، بی‌تا: ۵۷ - ۵۸؛ فیض کاشانی، ۱۳۹۹ق: ۵۴؛ طوسی، ۱۳۶۴: ۱۰۱) و امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) تعبیر ساده‌ای را در تفسیر اخلاق برگزیده است: «اخلاق به معنای رعایت فضیلت‌هایی چون خیرخواهی، گذشت، کمک به نیازمند، راستگویی، شجاعت، تواضع، اعتماد به نفس و دیگر خلقیات نیکو است». (فرازی از بیانیه گام دوم انقلاب) تعریف پیشین هر دو شق اخلاق را از خوب و زشت دربر می‌گیرد اما بدین بیان، مراد از اخلاق آنگاه که مطلق باید تنها اخلاق فضیلت است.

۳-۱. بیانیه گام دوم انقلاب

در آغاز چهلمین سال پیروزی انقلاب اسلامی ایران، رهبر حکیم انقلاب اسلامی با صدور «بیانیه گام دوم انقلاب» و برای ادامه این راه روشن، به تبیین دستاوردهای شگرف چهار دهه گذشته پرداخته و توصیه‌هایی اساسی به منظور «جهاد بزرگ برای ساختن ایران اسلامی بزرگ» ارائه فرموده است. بیانیه «گام دوم انقلاب» تجدید مطلعی است خطاب به ملت ایران و بهویژه جوانان که به مثابه منشوری برای «دومین مرحله خودسازی، جامعه‌پردازی و تمدن‌سازی» خواهد بود و «فصل جدید زندگی جمهوری اسلامی» را رقم خواهد زد. این گام دوم، انقلاب را «به آرمان بزرگش که ایجاد تمدن نوین اسلامی و آمادگی برای طلوع خورشید ولایت عظمی (ارواحت‌نافدah) است» نزدیک خواهد کرد.

۱-۴. انقلاب اسلامی

انقلاب^۱ در نگاه اندیشمندان اسلامی گاه به تنها بی مدنظر است، چنان که شهید مطهری در تعریف انقلاب می‌نویسد:

انقلاب عبارت است از طغیان و عصیانی که مردم علیه نظام حاکم موجود برای ایجاد وضع و نظمی مطلوب انجام می‌دهند؛ یعنی انقلاب از مقوله عصیان و طغیان است علیه وضع حاکم برای وضعی دیگر. پس، ریشه‌های انقلاب دو چیز است: یکی نارضایتی و خشم از وضع موجود و دیگر آرمان یک وضع مطلوب. (مطهری، بی‌تا: ۲۴ / ۱۳۹)

و گاه، ناخودآگاه، با قید مکتبی و ارزشی بدان نگریسته می‌شود، چنان که شهید آیت‌الله صدر انقلاب را جنبشی سرسختانه و بر مبنای اصول مكتب معینی می‌شمارد که با درک واقعیت‌های موجود، به دنبال تغییر و دگرگونی بنیادین در تمامی ابعاد زندگی فردی، اجتماعی و سیاسی و معیارها، اصول و ارزش‌های حاکم است. (جمشیدی، ۱۳۷۷: ۱۲۰؛ حسینی، ۱۹۸۹: ۳۶۲ - ۳۶۱)

یکی از نمونه‌های انقلاب ارزشی که تعریف فوق بر آن منطبق است انقلاب اسلامی ایران است، انقلابی مبتنی بر مبانی عقیدتی و ارزشی اسلامی و برآمده از آرمان‌های اسلام، انقلابی که نظام مرتاجع و وابسته به بیگانه را سرنگون کرد و سبب تحول بنیادین در آرمان‌ها شد.

نقش معنویت و اخلاق در تمدن نوین اسلامی: اگر اخلاق به همان معنایی که اسلام طلب می‌کند - نه معنای سکولار آن - در جامعه اسلامی نباشد، تضاد اسلامی نامیدن جامعه و نبود رنگ معنویت اصیل در آن خود به مزاحمی برای پیشرفت بدل خواهد شد؛ آنگاه، انسان همه واقعیات و ارزش‌ها را در خدمت خود طبیعی و من حیوانی می‌بیند و علم، هنر، شرف و حیثیت انسانی، مذهب، حقوق، سیاست و نیز فرهنگ و تمدن را در راستای اهداف و اغراض نفسانی و تمنع مادی ارزیابی می‌کند - که اگر در مواردی با این انگیزه‌های نفسانی همسو نگردد، به کناری نهاده می‌شوند - و نمادهای تمدن را وسائل اشباع غرائز و خواسته‌های خود طبیعی می‌پندارد؛ معنویت و اخلاق جهت‌دهنده همه حرکت‌ها و فعالیت‌های فردی و اجتماعی و نیاز اصلی جامعه است؛

۱. هانا آرنت پیشینه تاریخی کاربرد واژه انقلاب از فضای علمی به فضای سیاسی را چنین ترسیم می‌کند: «واژه انقلاب در اصل از مصطلحات اخترشناصی است، آنگاه که کپرنیک با نظریه خورشید مرکزی منظومه شمسی سبب انقلابی بزرگ در علوم طبیعی بلکه در نگاه انسان به هستی شد. این واژه در سده هفدهم میلادی (۱۶۶۰م) برای نخستین بار برای بیان دگرگونی سیاسی یک جامعه به کاررفت و در مرحله بعدی، گذر از عصر کشاورزی به عصر صنعتی انقلاب نامیده شد». (آرنت، ۱۳۶۱: ۳۶)

بودن آنها محیط زندگی را حتی با کمبودهای مادی، بهشت می‌سازد و نبودن آن، حتی با برخورداری مادی، جهنّم می‌آفیند. شعور معنوی و وجودان اخلاقی در جامعه هرچه بیشتر رشد کند برکات بیشتری به بار می‌آورد. (فرازی از بیانیه گام دوم انقلاب)

از سوی دیگر، با معنویت است که جامعه مت حول می‌گردد، چنان‌که امام خمینی^{ره} در نقش معنویت در غلبه بر دشمن می‌فرماید:

رمز پیروزی ما فقط معنویت بود. این بود که توانست ما را قادرمند کند و بر دشمنان غالب کند بر دشمنانی که تا دنдан مسلح بودند. (امام خمینی، ۱۳۷۶: ۳۷۷ / ۱۷)

تا آنجا معنویت و کسب درجات ایمان در تحول انقلابی و ظلم‌ستیزی جامعه اثر دارد که ایشان فقدان معنویت را سبب سلطه‌پذیری می‌داند و می‌فرماید: «زیر بار ظلم رفتن مانند ظلم کردن، از ناحیه عدم تزکیه است. (امام خمینی، ۱۳۷۶: ۴۹۹ / ۱۸)

هدف بلندمدت و انگیزه‌بخش جامعه پیش روی انقلاب اسلامی به‌سوی ایجاد تمدن اسلامی است. داعیه ما ایجاد تمدنی است که یکی از مؤلفه‌های مهم آن معنویت و اخلاق و اتکا به خدا، وحی الهی و تعلیم و هدایت الهی است؛ امروز اگر یک‌چنین تمدنی را ملت‌های اسلامی بتوانند پایه‌گذاری کنند، بشر سعادتمد خواهد شد.

(ر.ک: بیانات امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)، ۱۳۹۱/۴/۳۱)

۲. گفتمان‌سازی؛ راهبرد اصلی نظام اسلامی در بسط معنویت و اخلاق
راهبرد اصلی نظام اسلامی برای بسط معنویت و اخلاق در جامعه راهبرد «گفتمان‌سازی معنویت» است. شکل‌گیری معنویت و اخلاق همتراز با آرمان‌های انقلاب اسلامی به‌عنای شکل‌گیری گفتمانی است جریان‌ساز که سبب بالندگی و رشد اهل ولایت و علت خشم دشمن است:

وَ مَنَّاهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَرَزْعُ أَخْرَجَ سَطْأَهُ فَازْرَهُ فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَيْ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ
بِهِمُ الْكُفَّارُ. (فتح / ۲۹)

و اما توصیف‌شان در انجیل همانند زراعتی است که جوانه‌های خود را خارج ساخته، سپس به تقویت آن پرداخته تا محکم شده و بر پای خود ایستاده است و به قدری رشد و نمو کرده که زارعان را به شگفتی و امیدارد. این برای آن است که کافران را به خشم آورد.

مراد از نظام اسلامی مهندسی و شکل‌گیری طرح کلی اداره جامعه با هویت اسلامی است، بدین بیان که منبع قانون‌گذاری، ملاک اجرای قوانین و ارکان تصمیم‌گیری کشور هم‌آهنگ با ارزش‌های اسلامی تعریف شود. (ر.ک: بیانات امام خامنه‌ای (مدخله‌العالی)، ۱۳۷۹/۹/۲۱؛ ۱۳۸۰/۹/۲۱؛ ۱۳۸۴/۶/۸ و ۱۳۹۲/۶/۱۴)

و مراد از گفتمان - در رویکرد انقلابی به آن - همه‌گیرشدن یک ارزش و یک معرفت در بردهای از زمان است به‌طوری‌که آن معرفت مورد اقبال همکان قرار گیرد و همه به آن توجه کنند. (ر.ک: بیانات امام خامنه‌ای (مدخله‌العالی)، ۱۳۸۸/۹/۲۲ و ۱۳۹۲/۱۲/۱۵) و گفتمان‌سازی به‌معنای فراگیر کردن و عمومیت‌بخشیدن به یک مفهوم، معرفت و اندیشه در بین مخاطبان است به‌گونه‌ای که به‌سبب فضای فکری به‌وجود آمده، همه در آن فضا فکر می‌کنند و می‌اندیشنند، پیرامون آن با یکدیگر حرف می‌زنند و تبادل گفتار و معنا می‌کنند، جهت‌گیری می‌کنند، به آن معتقد می‌شوند و طبق آن رفتار می‌کنند و نسبت به آن مطالبه‌گری می‌کنند، و سبب تولد و توسعه دانش‌ها می‌شوند. (ر.ک: بیانات امام خامنه‌ای (مدخله‌العالی)، ۱۳۸۷/۲/۱۴ و ۱۳۹۰/۷/۱۳ و ۱۳۹۲/۱۲/۱۵)

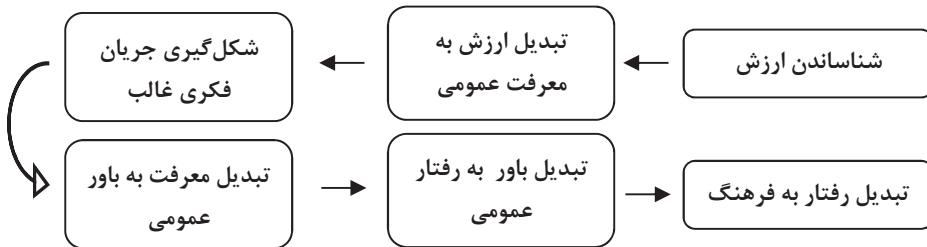
گفتمان‌سازی نیازمند «آگاهی به ارزش» با تصویرسازی صحیح، «تبديل آگاهی به معرفت عمومی» با تبیین لازم عالمانه و منطقی، «تبديل معرفت به باور عمومی» با تفکر و تعقل و اندرزی نیکو و زبانی خوش، و «تبديل باور به رفتار» با ارائه الگوی عملی و «تبديل رفتار به فرهنگ» با استمرار و تأکید بر مراحل پیشین و مطالبه‌گری است که به‌واسطه آن، ارزش مدنظر در جامعه هدف به گفتمان غالب تبدیل شده، همت و عزم آنها را راسخ کند و زمینه را برای تحقق ارزش و اندیشه فراهم سازد. (ر.ک: بیانات امام خامنه‌ای (مدخله‌العالی)، ۱۳۸۸/۹/۲۲ و ۱۳۹۲/۱۲/۲۰)

مجموع این مراحل را می‌توان در حدیث گهربار حضرت امیرالمؤمنین علی‌ع یافت که می‌فرماید:

الْعُقُولُ أَيْمَةُ الْأَفْكَارِ وَ الْأَفْكَارُ أَيْمَةُ الْقُلُوبِ وَ الْقُلُوبُ أَيْمَةُ الْحَوَاسِ وَ الْحَوَاسُ أَيْمَةُ الْأَعْضَاءِ.
(مجلسی، ۱۴۰۴: ۱)

عقل‌ها پیشوایان فکرها و اندیشه‌ها است، و فکرها پیشوایان دل‌ها، و دل‌ها پیشوایان حس‌ها (درک کردن و دریافتن) و حس‌ها پیشوایان اعضاء و اندام‌ها می‌باشد.

فرایند گفتمان‌سازی را می‌توان به صورت زیر طراحی نمود:



گفتمان‌سازی معنویت در چهارچوب این فرایند بدین صورت است:

- گام اول: شناساندن، برآوراشتن و بر سر دست بلند کردن ارزش‌ها، تا جامعه هدف فهم و درک صحیحی از ارزش‌ها پیدا کرده، آنها را از ضد ارزش‌ها تمیز دهد، چنان‌که در مفهوم‌شناسی، تعریفی روشن از معنویت اصیل و شاخص‌هایی برای تفکیک آن از معنویت غیراصیل ارائه شده است.
- گام دوم: تبدیل آگاهی به معرفت عمومی، معرفتی عمیق، زنده، پویا و اثرگذار. برای آنکه آحاد جامعه‌شناختی ژرف (معرفت) از معنویت بیابند، چاره‌ای جز تبیین عالمانه منطقی نیست. برای نمونه، مولای متقیان علی‌الله اهل معنویت و یاد خدا را این‌گونه وصف می‌کند و تصویری شوق‌انگیز از ارتباط و نزدیکی با پروردگار ارائه می‌فرماید: «برای یاد خدا اهلی هست که ذکر را به جای دنیا برگزیده‌اند و هیچ دادوستدی آنها را از یاد خدا باز نمی‌دارد؛ با ذکر او، روزگار خود را سپری می‌کنند و پیوسته پیرامون حرام‌های خدا به غفلت‌زدگان هشدار می‌دهند. به عدالت امر می‌کنند و خود پاییند به آن‌اند و از زشتی بازمی‌دارند و خود گرد آن نمی‌گردند. گویا از دنیا عبور کرده و وارد آخرت شده‌اند و پسادنیا را مشاهده می‌کنند!» (شریف رضی، ۱۴۱۴ق: ۴۳۴)

- گام سوم: تبدیل معرفت به باور عمومی، که در پرتو تفکر و ذکر پیامدهای نبود یک گفتمان در جامعه امکان‌پذیر است. برای اینکه «معنویت» از مرحله معرفت و دانش صرف خارج شود و به باور افراد تبدیل گردد، از این راهکار استفاده می‌شود، چنان‌که امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) به برخی از تبعات فقدان معنویت در جوامع اشاره می‌کند تا مخاطبان را به تفکر و ادارد تا مطلوبیت این ارزش را دریافته، آن را با تمام وجود بپذیرند و مطالبه کنند: «این جنگ‌ها، استکبارها، ظلم‌ها، شکاف‌های طبقاتی، غارت ثروت ملت‌ها و فقر عجیبی که بر بخش عظیمی از مردم دنیا حاکم است، همه بر اثر نبود معنویت است. این فسادها و احساس پوچی‌ها و هرزه‌گرایی‌هایی که در بین نسل‌های گوناگون انسان در سطح دنیا دارد مشاهده می‌شود، همه بر اثر کمبود معنویت است». (۱۳۸۳/۳/۲۷)
- گام چهارم: در گفتمان‌سازی تبدیل باور به رفتار عمومی با استفاده از ظرفیت اثرگذاری نخبگان

و خواص جامعه و ارائه الگوی مناسب است. برای نمونه، با ارائه الگوهایی از معنویت در دفاع مقدس می‌توان به بسط معنویت در جامعه دل بست.

- گام پنجم: تبدیل رفتار به فرهنگ. یادآوری پیاپی ارزش‌ها در تبلیغ خوبی‌ها راه تبدیل رفتار به فرهنگ است.

برای گفتمان‌سازی ترفندهای متعددی را می‌توان تعریف کرد. در ادامه، به برخی از این ترفندها اشاره می‌شود.

۱-۲. حذف گفتمان‌های معارض

یکی از ترفندهای مهم در گفتمان‌سازی حذف گفتمان‌های معارض است، که از آنها با نام سیاه‌نما (پارازیت) یاد می‌شود؛ سیاه‌نماهای، یعنی عوامل مخلّی که یک ارتباط مؤثر را ناکارآمد می‌سازند. این عوامل موافع برقراری ارتباط سازنده در سطح خرد و کلان‌اند. با وجود پارازیت‌ها، پیامی که قرار است طی فرایند انتقال - با تبلیغ چهره به چهره، سخنرانی، روضه‌خوانی، مشاوره یا تدریس، حلقه‌های دینی، یا با یاری رسانه‌ها، مانند رادیو، تلویزیون، کتاب یا روزنامه یا با طی روند قانونی - آگاهی‌بخش آحاد جامعه باشد، به شکل صحیح و مناسب به ایشان نمی‌رسد.

پارازیت‌های گفتمان‌سازی، درواقع، همان گفتمان‌های معارض‌اند. برای نمونه، وقتی از معنویت اصیل سخن بهمیان می‌آید، عرفان‌های نوظهور پارازیت و مانع نهادینه‌شدن معنویت در جامعه و سبب نفوذ فرهنگی دشمن است. معنویت اصیل رقبایی از معنویت انحرافی دارد که به اصول معنویت اصیل و آسمانی پایبند نیستند. این جمع دورافتاده از معنویت اصیل را در جرگه «معنویت انحرافی» جای می‌دهیم. (ر.ک: حمیدیه، ۱۳۹۲: ۵۰ - ۲۹) مکاتبی مانند تائوئیسم، هندوئیسم و بودیسم متدهای قدیمی برای رهایی انسان از درد بی‌معنایی زندگی‌اند و عرفان‌های نوظهور شکل بدیع این حیرت‌زدگی‌اند. (برای توضیح بیشتر ر. ک. الهام‌نیا، ۱۳۹۰: ۳۵ - ۳۰)

معنویت‌های نوپدید و انحرافی دارای ویژگی‌های مشترکی از این دست می‌باشند:

- بهره‌برداری از اصول معنویت کهن که با اصول مدرنیته سازگار باشد.

- سازگاری با روال عادی زندگی.

- آسان نشان دادن مبانی معرفتی و عملی و نیاز نداشتن به ریاضت‌های دشوار شرعی.

- استفاده از بهترین روش‌های بیانی، مانند ادبیات و هنر.

- فراهم ساختن آرامش موقت.

- درون گرایی و ستمپذیری و پذیرش نظام سلطه. (ر.ک: نگارش، ۱۳۹۰)

۲-۲. نبرد نامتقارن

مراد از نبرد نامتقارن مبارزه نرم فرهنگی با مفاهیم خودی در زمین غیرخودی یا اقدام مناسب با گفتمان خودی در سرزمین غیرخودی است. گفتمان‌های معارض از ابزارهایی برای تبلیغ باورهای غلط خویش بهره می‌برند که گستردگی دارند، بهروزبودن، و بهره‌مندی از جاذبه‌های مادی از ویژگی‌های آن است. با این حال، مروّجان معنویت اصیل، در این تقابل فرهنگی، از ابزاری برخوردارند که در عین سادگی، بُرا و گیرا و نافذ است و این ابزارها را دشمن ندارد، مثل رابطه معنوی آحاد جامعه با ولایت، مفهوم ژرف شهادت، مظلومیت شهادت طفل ششم‌ماهه در کربلا، انتظار ظهر و جریان پیاده‌روی اربعین حسینی.

نمونه‌ای از جنگ نامتقارن حماسه‌ای است که شهید «محسن حججی» خلق کرد. وی با قاعده خودی و اصل ولایتمداری و ثبات قدم در باور در زمین دشمن نقش شایسته خویش را به ثمر رساند و شهادت‌طلبی را در جامعه یک‌بار دیگر - و این بار با درکی والا از شهادت و از حماسه کربلا - گفتمان‌سازی نمود.

یکی دیگر از نمونه‌هایی که در نبرد نامتقارن کاراً است ایجاد رابطه معنوی و درس‌آموز با شهدا و ارائه اندیشه ایشان و سعی در ایجاد رابطه عاطفی و واقعی جوانان با شهیدان است. این راهکار درواقع نوعی شاخص‌سازی برای همه‌گیر شدن گفتمان شهادت است.

۳-۲. شاخص‌سازی

تنها با شاخص و معیار مصوب است که می‌توان وضع موجود را سنجید و فاصله آن با وضع مطلوب را حدس زد و برای رسیدن به وضعیت استاندارد برنامه ریخت. روند شاخص‌سازی به‌گونه‌های مختلف ممکن است. یکی از رویه‌های شاخص‌سازی برای گفتمان‌سازی معنویت ارائه شاخص کمی به جای مفاهیم کیفی است. هرچند شاخص‌سازی کیفی به‌راحتی ممکن نیست، اما نمی‌شود از این واقعیت چشم پوشید که پایش و اندازه‌گیری بدون شاخص‌سازی امکان ندارد. می‌توان میزان پاییندی آحاد جامعه به شایستگی‌های دینی را با سنجه‌هایی آماری به‌دست‌آورد و برای رسیدن به‌وضع مطلوب، الگوی مناسب و کالک عملیاتی را طراحی نمود و نیز می‌توان از این سنجه‌ها برای تشخیص میزان مشارکت عموم در گفتمان دینی بهره برد و به برنامه‌ریزی پرداخت.

رویه دیگر در شاخص‌سازی برای بسط معنویت در جامعه ارائه الگوهای برتر است. برای نمونه، معرفی الگوهای دفاع مقدس یاری‌رسانی به گفتمان‌سازی معنویت در جامعه است، چنان‌که امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در امکان الگوگیری نسل جوان از شهداء می‌فرماید:

سعی کنید چهره شهداء را آنچنان که هست برای جوان‌های امروز روشن کنید؛ این نمادها می‌شوند الگو برای جوان. و این به آنجا منتهی بشود که جوان‌ها بتوانند در بین این چهره‌هایی که معرفی شده‌اند و نشان داده شده‌اند، برای خودشان الگو انتخاب کنند به آنها دل بینند و راه آنها را دنبال کنند ... (۱۳۹۸/۹/۲۵)

معرفی الگوهای دینی در تقویت بنیه دینی آحاد جامعه و ارتقای معنویت نیز مؤثر است، که در عنوان بعدی به تفصیل بیان خواهد شد. به‌ویژه در بحث الگوگیری می‌توان با الگو قراردادن ولایتمداران غریب نتیجه‌ای شگرف را انتظار داشت، چنان‌که آیت‌الله زکزاکی با الگو قراردادن «جُون» انقلابی عقیدتی در میلیون‌ها جوان نیجریه‌ای ایجاد کرد.

۴-۲. واژه‌سازی

یکی از ترفندهای گفتمان‌سازی مفاهیم دینی و معنوی «واژه‌سازی» است که با هدف روح‌بخشی و ژرف‌اندیشی در مفاهیم معنوی و انقلابی به کار می‌آید؛ تصور و ادراک افراد از مفهوم با واژه‌هایی که ارائه می‌گردد بسط و عمق می‌یابد. برای نمونه، مفاهیمی همچون «وَ قاتلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ» (بقره / ۱۹۰) و «صَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ» (بقره / ۲۱۷)، «فَضَلَّ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ» (نساء / ۹۵) و «وَ جاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جَهَادِهِ» (حج / ۷۸) را می‌توان از جمله دال‌های گفتمان جهاد در اسلام برشمود. مفاهیم معنوی چون تقاو، ایمان، جهاد و شهادت بایستی با واژه‌های گوناگون بیان و تبلیغ شوند، واژه‌هایی که هریک سطحی از آن مفهوم اصلی را برای مخاطب کشف می‌کند.

امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در تبیین این راهکار می‌فرماید:

- ... وقتی یک فکر جدید - مثل فکر حکومت اسلامی و نظام اسلامی و بیداری اسلامی
- مطرح می‌شود، مفاهیم جدیدی را در جامعه القا می‌کند. لذا، این حرکت و این نهضت باید واژه‌های مناسب خودش را دارا باشد. اگر از واژه‌های بیگانه وام گرفت، فضا آشفته خواهد شد، مطلب ناگفته خواهد ماند. (۱۳۹۰/۷/۲۲)

یکی از چاره‌های پیشبرد این راهکار، به‌ویژه در مباحث روز، بهره‌گیری از توان کلیدواژه‌ها در سخنان امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) است که همچون راهبردشناس زبردست مفاهیم مناسبی را تولید

و به فرهنگ جامعه تزریق می‌کند، مثل کلیدوازه‌های « بصیرت دینی » و « آتش به اختیار ». (ر.ک: سالاری، ۱۳۹۶)

۳. راهبردهای فرعی نظام اسلامی در بسط معنویت و اخلاق

در کنار راهبرد گفتمان‌سازی راهبردهای دیگری ارائه شدنی است که غیرمستقیم اما توانمند در ارتقای معنویت و اخلاق در جامعه اسلامی مؤثرند. دو راهبرد فرعی بسط معنویت و اخلاق تقویت بنیه دینی و تقویت نظام آموزشی است. همپوشانی عنوان‌ها مخلّ به اصل بحث نیست. برای نمونه، نگارنده آگاه است که تقویت بنیه دینی آحاد جامعه بدون گفتمان‌سازی و بدون الگوگری از بزرگان دینی ممکن نیست اما در اینجا، سخن بر سر این است که معنویت اصیل جز با تقویت بنیه دینی تحقق‌پذیر نیست، چراکه عرفان عملی و سلوک معنوی جز با عمل به شریعت و پایبندی به اصول دین شدنی نیست.

۱-۳. تقویت بنیه دینی آحاد جامعه اسلامی

رسیدن به معنویت اصیل و ارتقای آن در سطح جامعه با تقویت بنیه دینی در دو زاویه درک مفاهیم دینی و سلوک عملی ممکن است. برای نمونه، درک واقعی از توحید و آگاهی از تأثیر آن در زوایای زندگی سبب می‌شود باور به توحید در گوشگوشه زندگی نقش‌آفرین و معنویت‌افزا باشد. از سویی دیگر، پایبندی به احکام شرعی و همگانی شدن این رویه در جامعه از جمله رعایت حجاب اسلامی، حرمت‌گذاری به ماه رمضان، حضور نسل جوان در اعتکاف و فعالیت در اردوهای جهادی سبب گرایش روزافزون به معنویت و دلبستگی به اصول اخلاقی خواهد شد. از نظر متون دینی، تنها راه رسیدن به سعادت و عرفان واقعی عمل به شریعت و احکام اسلامی است. علامه طباطبائی (قدس سرہ) در این باره می‌نویسد:

اینکه انسان راهی برای رسیدن به حقایق و باطن دین دارد درست است. ولی راه آن به کاربستن درست و شایسته همین ظواهر دینی است؛ البته، آن طوری که حق به کار بستن است، نه به هر طوری که دلمان بخواهد و حاشا بر حکمت پروردگار که حقایقی باطنی و مصالحی واقعی باشد و ظواهری را تشریع کند که آن ظواهر بندگانش را به آن حقایق و مصالح نرساند. (طباطبائی، ۱۳۷۴ / ۵، ۵۹)

یکی از راهکارهای تقویت بنیه دینی ارائه الگوی صحیح به جامعه است. الگوگری از بزرگان حوزوی و برجستگان معنوی روشن و اثربخش برای ترویج اندیشه دینی و هدایت جامعه

اسلامی به‌سمت معنویت اصیل است. از این‌روش در روان‌شناسی اجتماعی به نام همانندسازی^۱ یاد می‌شود که در آن، نمونه‌ای از رفتار و کردار مطلوب، به صورت عملی در معرض دید شخص قرار می‌گیرد تا او به پیروی بپردازد و حالت نیکویی مطابق با عمل نمونه را در خودش پدید آورد. شخص می‌کوشد تا خود را همانند فردی که به نظرش شخصیت قابل قبولی دارد کند و نگرش‌ها، ویژگی‌های رفتاری و هیجان‌های او را سرمشق خود قرار دهد. این رویه برای کسب پاداش یا اجتناب از تنبیه نیست، بلکه برای این است که آن فرد را پسندیده و نفوذ او را پذیرفته است. (برای نمونه ر.ک: برگ، ۱۳۸۶: ۶۲ - ۶۱؛ ارونsson، ۱۳۸۴: ۴۹۴)

الگوگیری از شهداًی کربلا و بسط کلام به شهداًی دفاع مقدس راهکاری مناسب برای تشویق و تهییج افراد در گرایش به معنویت است. برای نمونه، داستان ذیل عبرت‌آموز است:

- شهید مصطفی کاظم‌زاده نقل کرد: وضع مالی اش خوبه. کاملاً بی‌حجاب بود و با لباس‌های زننده... . اون روز او مد جلو و عز و التماس که من عاشقت شده‌ام ... برای اینکه از دستش خلاص بشم، تا آبروم توی کوچه نرفته، قرار گذاشت بعد از ظهر بیاد به پارک محله تا بینم حرف حسابش چیه. اما به شرطی که آرایش نکنه و چادر مشکی سرش باشه. او مد سر قرار و روی نیمکت ... نشست... . داشتم آتیش می‌گرفتم. اصلاً، حرف نمی‌زد که. فقط التماس می‌کرد. اونقدر از خوشگلی من حرف زد که داشتم داغ می‌کردم. همه‌اش توی دلم صلوات می‌فرستادم که یه وقت گول حرفاش رو نخورم. راحت داشت ازم برای گناه التماس می‌کرد. وحشی شده بود. حرفاش که تموم شد قبول کردم برم خونه‌شون! تا گفتم می‌آم از ذوقش جیغ زد و گفت که اتفاقاً، الان هیچ‌کس خونه‌شون نیست. جدی‌جدی باورش شده بود که من می‌رم خونه‌شون. یه شرط براش گذاشت. گفتم: هرکاری که تو بگی و هرکار کشیفی که تو بخوای انجامش می‌دم اما شرط داره که همین الان چشمت رو بیندی و فکر کنی الان فردا صبحه و من دارم می‌رم پیش بچه‌های محل تا براشون تعریف کنم که تو چه راحت التماس کردی و منم با تو چی کار کردم. جا خورد. گفت: این که بی‌معرفتیه. گفتم: این کار کجاش بامعرفتیه که اینجاش بی‌معرفتی باشه؟! گناه و فساد همه‌اش همینه. دوست دارم پیش دوستام پُز بدم که چی شد. زد زیرگریه که من عاشقتم. گفتم: این عشق نیست که تو شن التماس کنی که باهات تنها باشم. بعد از اون کار دیگه نه من واسه تو ارزش دارم نه تو برای من... .

بعد از شهادت مصطفی، خواهرش می‌گفت: از روزی که مصطفی شهید شده یه دختر چادری می‌آد

1. Identification.

پشت در خونه ما و جلو عکس مصطفی روی در می‌ایسته و گریه می‌کنه. تا در رو باز می‌کنم در می‌رده. (داودآبادی، ۱۳۹۲: ۱۴۱ – ۱۳۶ [با تلخیص])

راهکارهای دیگر تقویت بنیه دینی و معنوی آحاد جامعه عبارت است از: تقویت غیرت دینی، تهییج حماسی و حسینی آحاد جامعه اسلامی، تقویت روحیه توسل به ولی خدا که لنگرگاه آسمان و زمین است، تقویت روحیه انتظار، به گونه‌ای که ظهور حضرت مهدی علی‌الله‌آمید دم بهم دغدغه آحاد مؤمنان باشد، که تبیین این مباحث مجالی دیگر می‌طلبد. خلاصه‌ای از راهکارهای تقویت بنیه دینی آحاد جامعه در دو کلیدواژه خودسازی و کادرسازی متصور است.

درباره کلیدواژه خودسازی به همین بسنده می‌شود که هر کس پیش و بیش از آنکه در اندیشه اصلاح دیگران باشد باید به رشد معنوی خود بپردازد، چراکه در آن صورت گمراهی دیگران ضرری را متوجه او نمی‌کند:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِمَّا آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يُضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ: (مائده / ۱۰۵)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، مواطن خودتان باشید که در آن صورت هر کس گمراه شود به شما زیانی نخواهد رسید.

خودسازی بر دگرسازی در جایگاه عمل مقدم است؛ هر کس پیش و بیش از آنکه در اندیشه اصلاح دیگران باشد باید به رشد معنوی خود بپردازد چنان که حضرت علی علی‌الله‌آمید فرمود:

كَيْفَ يُصْلِحُ غَيْرُهُ مَنْ لَا يُصْلِحُ نَفْسَهُ: (خوانساری، ۱۳۶۶: ۴ / ۵۶۴)

چگونه اصلاح می‌کند غیر خود را کسی که اصلاح نمی‌کند نفس خود را؟

بسط کلام درباره خودسازی، خود نوشتاری مستقل می‌طلبد.

درباره کلیدواژه کادرسازی به همین بسنده می‌شود که هدف والای کادرسازی تربیت نسلی است که سربازان امام زمان علی‌الله‌آمید در هنگام ظهور باشند، سربازانی که پیامبر اکرم علی‌الله‌آمید در وصف ایشان فرمود:

هر یک از آنان اعتقاد و دین خود را با هر سختی نگاه می‌دارد، چنان‌که گویی درخت خار مغیلان را در شب تاریک پوست می‌کند یا آتش پرداز و اخگری چوب تاغ را در دست نگاه دارد. آنها مشعل‌های فروزان در تاریکی اند و خداوند آنها را از آشوب‌های تیره و تار نجات می‌دهد. (مجلسی، ۱۴۰۳: ۵۲ / ۱۲۴؛ صفار، ۱۴۰۴: ۸۴؛ ۱۴۰۳: ۵۲ / ۱۱۱) صادق علی‌الله‌آمید در همین مضمون ر.ک: مجلسی، ۱۴۰۳: ۵۲ / ۱۱۱

۲-۳. تقویت نظام آموزشی

امام خمینی^{ره} در اهمیت نظام آموزشی می‌فرماید: «اگر کشور ما علم بیاموزد، ادب بیاموزد، جهت‌یابی علم و عمل را بیاموزد، هیچ قدرتی نمی‌تواند بر او حکومت کند». (امام خمینی، ۱۳۷۶: ۱۳۷۶ / ۴۵۱) مراد از نظام آموزشی در این نوشتار تمام نهادهای مؤثر در امر تربیت دینی است از خانواده، مدرسه، دانشگاه و حوزه علمیه گرفته تا صدا و سیما و رسانه‌های جمعی. نهادینه‌سازی آرمان‌های دینی در سطح جامعه و پویا کردن آحاد جامعه برای ارتقای معنوی نیازمند برنامه‌ریزی توانمند، اجرای مناسب و نیز مطالعات آسیب‌شناسانه است؛ آسیب‌شناسی بدین‌جهت اهمیت می‌یابد که، براساس آن، راهکارهای پیشگیری از آسیب و تقویت نظام آموزشی ارائه می‌گردد و مسیر نفوذ نارسای‌ها، خودکامگی‌ها و دشمنی‌ها سد می‌شود؛ دو نمونه از نقاط ضعف نظام آموزشی عبارت است از: دشواری القای مفاهیم دینی مثل مفهوم خدا و وجود سیاه‌نماها.

دشواری القای مفاهیم دینی به بحث دشواری شاخص‌سازی مفاهیم کیفی برمی‌گردد که توضیح آن گذشت. راهکار شاخص‌سازی تحلیل مفاهیم به مفاهیم کاربردی و سنجه‌ها است. برای مثال، یکی از مفاهیم ناب معنوی ولايتمداری است و این مفهوم در پیوند با مفهوم اطاعت‌پذیری (سرسپردگی) و محبت‌ورزی (دلبستگی) است. هریک از این دو مصدق برتر و نمونه عالی دارند، که دیگران با آن سنجیده می‌شوند. محبت به ولی خدا و تقویت روحیه سبقت در فرمانبرداری از امام حق تا بدانجا می‌رسد که از تصور اینکه بعد از ولی خدا بماند بر خود می‌لرزد، چنان‌که یاران امام حسین^{علیه السلام} چنین بودند که حتی وقتی امام^{ره} امر را از گردن آنها برداشت و فرمود:

أَلَا وَإِيَّيٰ قَدْ أَذِّنْتُ لَكُمْ فَأَنْظَلْقُوا جَمِيعًا فِي حَلٌّ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ مِّنِي ذِمَّامٌ هَذَا اللَّيْلُ قَدْ غَشِّيَكُمْ
فَأَتَجْزُنُوهُ جَمِيلًا. (ابن‌نعمان، ۱۴۱۳ / ۹۱ : ۲)

آگاه باشید! به همه شما اذن دادم که بrixیزید و بروید بدون اینکه هیچ بیعتی از من بر شما باشد. شب فرارسیده است؛ آن را غنیمت شمارید. عرضه داشتند که یعنی آیا ما بعد از شما نفس بکشیم؟! هیهات.

۴. راهکارهای نظام اسلامی برای بسط معنویت و اخلاق

نظام اسلامی برای بسط معنویت و اخلاق در جامعه می‌تواند دست به تدبیرهایی بزند که برای بسط معنویت و اخلاق در جامعه راهگشاست. آنچه در ادامه می‌آید سه نمونه از این تدبیرهای است و در فرصتی مغتنم می‌توان به بازشماری بیش از این مورد پرداخت.

۴-۱. تکرار پیام‌های معنوی

تکرار پیام معنوی و تأکید بر آن سبب نهادینه شدن آن پیام در جامعه می‌شود؛ تکرار پیام برای فراغیر گریزگاهی برای رهایی از غفلت و نیز فرصتی برای هضم پیام دریافتی است، چنان‌که امام خمینی^{ره} راه تقویت ایمان را تذکر و تکرار می‌داند و می‌فرماید:

باید با شدت ارتیاض قلبی و دوام توجه یا کثرت آن و شدت مراوده و خلوت، حقایق ایمانیه را به قلب رسانده تا قلب الهی شود و از تصرف شیطان تهی گردد. (امام خمینی، ۱۳۷۰: ۲۲۶)

شاید بتوان از سخن امام خمنه‌ای (مدظله‌العالی) که «انقلاب یک امر مستمر است.» (۱۳۹۴/۶/۲۵)، بتوان به این نکته نقب زد که انقلاب مستمر به استمرار در انتقال پیام برای تربیت دینی و ولایی جامعه است، چنان‌که در قرآن کریم نیز بر استمرار انتقال پیام و بهره‌گیری از طریقه موعظه و پند و اندرز تأکید شده است (ر.ک: قائمی‌مقدم، ۱۳۸۷) و خداوند این روش را به رسول گرامی‌اش^{علیه السلام} می‌آموزد و به او فرمان می‌دهد: «مسائل را به آنها یادآوری کن و پند و اندرزشان ده که این امر به حال مؤمنان مفید و مؤثر خواهد بود». (ق / ۴۵؛ ذاریات / ۵۵) باایستی در جمع نیروهای اسلامی و انقلابی این رویه مستمر شود که پیام‌های معنوی برگرفته از سخنان معصوم^{علیه السلام} آغاز‌گر سخن باشد، چنان‌که در روایت به این رویه توصیه شده است:

تَلَاقُوا وَ تَحَادَّوُ الْعِلَمَ. فَإِنَّ بِالْحَدِيثِ ثُجُلَيِ الْقُلُوبُ الرَّانِيَةُ وَ بِالْحَدِيثِ إِحْيَاءُ أَمْرِنَا فَرَحِيمُ اللَّهِ مَنْ أَحْيَا أَمْرَنَا. (ابن‌ابی جمهور، ۱۴۰۵ / ۴ : ۶۷)

به دیدن یکدیگر بروید و مطالب علمی (احادیث) را با هم گفتگو کنید، زیرا به وسیله حدیث، دل‌های آلوده پاک و امیر ما زنده می‌گردد. خدا رحمت کند کسی را که امر ما را زنده بدارد.

و نیز بهره‌گیری از وصایای شهیدان و سخنان بزرگان در انس با خداوند متعال و کسب آزادی معنوی به صورت دیوارنویس یا تکنگار، و برگزاری مسابقه‌های کتابخوانی و متن‌نویسی با موضوع سبک زندگی ولی خدا نمونه‌هایی از اقدام برای این انقلاب مستمر معنوی است. در این پیام‌رسانی به دو نکته توجه شود: نخست اینکه گاه بازخوانی طرح و بازخوردگیری از صحنه اجرا نشان از ناکارآمدی آن رویه یا بازخورد منفی دارد. در این صورت، بر اجرای همان رویه اصرار نکنید، که «گزیدگی از یک سوراخ به دو بار است» و مؤمن از آن میرا است: «لَا يُلْسِعُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ مَرْتَبَّينَ» (کلینی، ۱۴۰۷ / ۲ : ۵۳). دوم اینکه گاه پیام‌رسانی مستقیم اثر مدنظر را ندارد. بهترین رویه در این زمان «هدف‌گیری ضمیر

ناخودآگاه» است، بدین بیان که ظاهر آنچه برای شنونده یا بیننده رخ می‌نمایاند درباره امر دیگری است و پیام معنوی غیرمستقیم القا می‌شود، بر ضمیر ناخودآگاه می‌نشینند و درون ذهن تنهشین می‌شود.

۲-۴. جوشش معنویت از قله

معنویت باید از قله بجوشد و آنها که خود پیام‌آور معنویت‌اند بایستی در معنویت پیش‌روند باشند. ایده مسیریابی چشم‌های برگرفته از این سخن امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی) است که برای نهادینه کردن معنویت در نهاد سپاه فرمود:

شما می‌توانید این توجه به معنویت را مثل آبشاری در پادگان و در مجموعه خودتان بریزید. از شما باید سرریز شود ... باید از قله بجوشد و پایین بیاید ... شما باید معنویت را بجوشید تا از شما سرریز و لبریز شود و به دیگران بریزد و دیگران فیض ببرند. اگر این کار را کردید سپاه ساخته و کامل خواهد شد. (۱۳۷۷/۲/۱۸)

بیان ساده این دیدگاه در این دو ضربالمثل گنجانده شده است: «آب سربالایی نمی‌رود» و «آب مسیر خود را پیدا می‌کند». بدین ترتیب، بایستی مدیران و مسئولان و بزرگان و خواص جامعه اسلامی و نیز مردمیان، مبلغان و والدین در تکاپو برای رسیدن به معنویت پیش‌رو باشند.

۳-۴. نظارت همگانی

امر به معروف و نهی از منکر «سَيِّلُ الْأَثَيَاءِ وَ مِنْهَاجُ الصَّالِحِينَ؛ راه انبیا و شیوه صالحان» (کلینی، ۱۴۰۷: ۹ / ۴۸۲) است. تعبیر نظارت همگانی به‌جای دو فریضه امر به معروف و نهی از منکر به این سبب است که نظارت به‌معنای «مقایسه بین آنچه هست و آنچه باید باشد» (ر.ک: شیخی، ۱۳۹۰: ۱۳) است. سیدرضا و بزرگر، ۱۳۹۵: ۲۹ آمده است. بایستی آرمان انقلاب در معنویت بهدرستی و با دقت، برپایه آیات و روایات و سخنان امامین انقلاب ترسیم شود و راهی که رفته‌ایم با آن آرمان سنجیده شود. آنگاه، می‌توان برای آینده معنوی انقلاب و بسط معنویت و اخلاق در جامعه برنامه‌ریزی کرد.

برای درک وضعیت موجود، سنجه‌های ذیل می‌تواند معیار شناسایی وضع معنوی جامعه باشد:

- میزان اهتمام آحاد جامعه به دفاع از دین و ارزش‌های دینی، درصد واکنش به انحرافات اعتقادی و میزان همت در سازگاری باورهای خویش با مبانی اعتقادی اسلام.
- میزان اهتمام به دفاع از نظام ولایی و میزان تلاش در سازگاری رفتارهای خود با فرمان‌های ولی‌خدا.

- میزان راستگویی و راستکرداری و میزان پاییندی و عمل به وعده‌های خود.
- میزان تقدیم به امر به معروف و نهی از منکر.
- میزان انس با قران و دعا، میزان اهتمام به شرکت در مناسبات‌های دینی و انقلابی و میزان احترام به پیشکسوتان ایثارگری.
- میزان رعایت عفت در رفتار و گفتار و پوشش.
- میزان اهتمام به معاشرات با افراد مؤمن و انقلابی، میزان تقدیم به اجتناب از افراد فاسق و محیط آلوده به گناه.
- میزان اهتمام به رعایت حقوق دیگران، خدمتگزاری و وجودان کاری.
- میزان رعایت عدالت و انصاف در فرصت‌های اجتماعی پیش رو.
- میزان برداشتن و سعه‌صدر در ارتباط با دیگران، میزان استقامت در انجام مسئولیت اجتماعی، و میزان انتقادپذیری.
- میزان رعایت آداب نظامی، آراستگی ظاهری و حضور به موقع و میزان اهتمام به تشویق دیگران به نظم و انصباط.
- میزان ساده‌زیستی و پرهیز از اشرافی‌گری، میزان برخورداری از روحیه قناعت و مناعت طبع، میزان فروتنی و تواضع.
- میزان توجه به خانواده و میزان ترغیب و هدایت خانواده به اصول معنوی انقلاب. اینها و بیش از اینها می‌تواند ملاک خوبی برای تنظیم پرسش‌نامه و تعیین میدانی و مستند به آمار وضع معنوی جامعه باشد. آنگاه، می‌توان به تصمیم‌ها و اقدام‌های مناسب چشم دوخت. این رویه باید مستمر در برآورد معنویت جامعه انجام شود.

نتیجه

از مجموع آیچه در این نوشتار آمده است می‌توان نکاتی به این ترتیب را برداشت کرد:

- مراد از معنویت بر جسته کردن ارزش‌های معنوی، از قبیل اخلاص، ایشار، توکل، ایمان، در خود و در جامعه است و مراد از اخلاق رعایت فضیلت‌هایی چون خیرخواهی، گذشت، کمک به نیازمند، راستگویی و دیگر خلقیات نیکو است و مراد از انقلاب اسلامی انقلابی مبتنی بر مبانی اسلامی و برآمده از آرمان‌های اسلام است که نظام مرجع و وابسته به بیگانه را سرنگون کرد و سبب تحول بنیادین در آرمان‌ها شد.

- راهبرد اصلی نظام اسلامی برای بسط معنویت و اخلاق در جامعه راهبرد «گفتمان‌سازی معنویت» است، که در پنج گام تعییشده و با راهکارهایی چون حذف گفتمان‌های معارض، شاخص‌سازی و واژه‌سازی امکان تحقق دارد.

- گفتمان‌سازی معنویت نیازمند «آگاهی به ارزش» با تصویرسازی صحیح، «تبديل آگاهی به معرفت عمومی» با تبیین لازم عالمانه و منطقی، «تبديل معرفت به باور عمومی» با تفکر و تعلق و اندرزی نیکو و زبانی خوش و «تبديل باور به رفتار» با ارائه الگوی عملی و «تبديل رفتار به فرهنگ» با استمرار و تأکید بر مراحل پیشین و مطالبه‌گری است.

- راهبردهای فرعی نظام اسلامی در بسط معنویت و اخلاق تقویت بنیه دینی آحاد جامعه اسلامی [با الگوگیری، تقویت غیرت دینی، تهییج حماسی و حسینی آحاد جامعه اسلامی، تقویت روحیه توسل به ولی خدا و تقویت روحیه انتظار است، که در دو راهکار خودسازی و کادرسازی خلاصه می‌شود] و تقویت نظام آموزشی [با سد راه نفوذ دشمن و رفع آسیب‌های نظام آموزشی] است.

- برخی راهکارهای نظام اسلامی برای بسط معنویت و اخلاق در جامعه اسلامی عبارت است از: انقلاب مستمر و تکرار پیام‌های معنوی، جوشش معنویت از قله‌ها و کشف وضعیت معنوی کنونی و برنامه‌ریزی برای آینده معنوی انقلاب.

سخن پایانی: ارائه پیشنهاد

در برخی از بندهای نوشتار پیشنهادهایی ارائه شدنی است اما بسط سخن در این مجال و در این نوشتار نبود. از این‌رو، فهرستی از آنچه می‌تواند در تقریر دیگری مدنظر پژوهشگران باشد ارائه می‌شود:

- در بحث از انقلاب اسلامی بیان شد که معنویت و اخلاق در شکل‌گیری تمدن اسلامی مؤثر است. برخی از آثار گرایش به اخلاق و معنویت در رسیدن به تمدن اسلامی عبارت است از: معنابخشی به زندگی و زدودن احساس پوچی، معقول و متعالی بودن زندگی اخلاقی، احساس مسئولیت و تعهدبخشی به فرد و جامعه، آرامش روحی و نشاط معنوی، کرامات‌بخشی به جامعه بشری، هدفمندی زندگی و حیات طیبه، که در این نوشتار مجالی برای بحث از آنها نیست.

- در بحث حذف گفتمان معارض از معنویت اصیل سخن رانده شد. شاخص‌های معنویت اصیل از این قرار است: ایمان و عمل صالح توانمند (عصر / ۳ - ۲؛ فاطر / ۱۰)، آخرت‌باوری و استخدام دنیا (برای نمونه ر.ک: حر عاملی، ۱۴۰۹: ۱۷ - ۳۰ / ۳۹؛ شریف رضی، ۱۴۱۴: ۱۹۰)، قناعت (برای نمونه ر.ک: شریف رضی، ۱۴۱۴: ۵۰۸ - ۵۰۹)، حیات طیبه (نحل / ۹۷) و حکومت دینی (مائده / ۴۴). بسط

کلام در این شاخص‌ها مجالی دیگر را می‌طلبد.

- در بحث از سیاهنماها گفته شد که سیاهنماها عوامل مخلّ ارتباط مؤثرند. این عوامل می‌تواند نشان از ضعف فرستنده و نارسایی پیام، ضعف پیام در دیرفهمی آن، یا ضعف گیرنده در حواس‌پرتوی باشد. راهکار مقابله با پارازیت‌ها عبارت است از: ارتقای سطح دانش، مهارت، ظرفیت و صلاحیت مربيان برای رسایی پیام و کنترل آموزشگاه و نحوه درست ارتباط با فراغیر، ارتباط سطح وسائل ارتباطی و به کارگیری فناوری در آموزش مفاهیم دینی برای ارسال درست و بهینه پیام، و ارتقای سطح جذابیت اخلاقی و معنوی مربيان و تسلط آنها بر روش‌های بسط معروف در جامعه برای تقویت گیرایی پیام و نهادینه‌سازی پیام‌های دینی. بسط کلام در این باره مجالی دیگر را می‌طلبد.
- بیش از راهکارهایی که برای بسط معنویت و اخلاق در بخش پایانی نوشتار بیان شده، می‌توان به راهکارهایی از این دست اشاره کرد: نهادسازی، ارائه تعریف‌های کاربردی از مبانی معنویت، اقدام بهنگام، بهره‌گیری از فضای مجازی و حکمت بنیادین. شرح هریک از این مقولات مجالی دیگر می‌طلبد.

منابع و مأخذ

قرآن کریم.

۱. آرنت، هانا، ۱۳۶۱، انقلاب، ترجمه عزت‌الله فولادوند، تهران، خوارزمی.
۲. ابن‌ابی جمهور، محمدبن‌زین‌الدین، ۱۴۰۵ق، عوالي اللئالى العزيزية في الأحاديث الدينية، قم، دار سید الشهداء للنشر.
۳. ابن‌منظور، محمدبن‌مکرم، ۱۴۱۴ق، لسان‌العرب، بیروت، دارالفکر، دار صادر.
۴. ابن‌نعمان [شيخ مفید]، محمدبن‌محمد، ۱۴۱۳ق، الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد، قم، کنگره شیخ مفید.
۵. ارونsson، الیوت، ۱۳۸۲، روان‌شناسی، ترجمه حسین شکرگُن، تهران، رشد.
۶. الهامنیا، علی‌اصغر، ۱۳۹۰، معنویت اسلامی (چرایی، چیستی و چگونگی)، قم، زمزم هدایت.
۷. امام خمینی، سید روح‌الله، ۱۳۷۰، آداب الصلاة، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.
۸. امام خمینی، سید روح‌الله، ۱۳۷۶، صحیفة امام، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.
۹. انوری، حسن، ۱۳۸۱، فرهنگ بزرگ سخن، تهران، سخن.

۱۰. برگ، اتوکلاین، ۱۳۸۶، *روان‌شناسی اجتماعی*، ترجمه علی محمد کارдан، تهران، علمی و فرهنگی.
۱۱. جمال الدین خوانساری، محمد بن حسین، ۱۳۶۶، *شرح عزالت‌الحكم و دررالکلم*، تهران، دانشگاه تهران.
۱۲. جمشیدی، محمدحسین، ۱۳۷۷، *اندیشه سیاسی شهید رابع سید محمد باقر صدر*، تهران، دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی.
۱۳. جوهری، اسماعیل بن حماد، ۱۴۰۷ق، *الصحاح (تاج اللغة و صحاح العربية)*، تحقيق احمد عبدالغفور، عطار، بيروت، دارالعلم للملايين.
۱۴. حر عاملی، محمدبن حسن، ۱۴۰۹ق، *وسائل الشیعه*، قم، مؤسسه آل الیت.
۱۵. حسینی زبیدی، محمدمرتضی، ۱۴۱۴ق، *تاج العروس من جواهر القاموس*، بيروت، دارالفکر.
۱۶. حسینی طهرانی، سید محمدحسین، ۱۴۲۸ق، *امام‌شناسی*، مشهد مقدس، علامه طباطبائی.
۱۷. حسینی، محمد، ۱۹۸۹م، *الآمام الشهید*، بيروت، دارالفرات.
۱۸. حق‌شناس، علی محمد و دیگران، ۱۳۸۱، *فرهنگ معاصر هزاره*، تهران، فرهنگ معاصر.
۱۹. حمیدیه، بهزاد، ۱۳۹۲، «جنبش‌های نوپدید معنوی، دین یا عرفان؟!»، *دیان و عرفان*، بهار و تابستان ۱۳۹۲، س ۶، ش ۱، ص ۵۰-۲۹.
۲۰. داودآبادی، حمید، ۱۳۹۲، *دیدم که جانم می‌رود*، قم، مجده اسلام، ۱۳۹۲ش.
۲۱. دهخدا، علی‌اکبر، ۱۳۷۷، *لغت‌نامه دهخدا*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، چ دوم.
۲۲. دیلمی، حسن‌بن محمد، ۱۴۱۲ق، *إرشاد القلوب إلى الصواب*، قم، شریف رضی.
۲۳. راغب اصفهانی، حسین‌بن محمد، ۱۴۱۲ق، *مفردات الفاظ القرآن*، بيروت - دمشق، دار القلم - الدار الشامية.
۲۴. سالاری، محمدمهدی. «جایگاه واژه سازی و نهادسازی در تأسیس تمدن بزرگ اسلامی»، پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی سیدعلی خامنه‌ای، ۱۵ آذر؛ دسترسی در: <http://farsi.khamenei.ir/others-article?id=23036>
۲۵. سیدنژاد، سیدرضی و یعقوب برزگر، *أحكام نظارات و بازرسی براساس فتاوی امام خامنه‌ای (مدخله‌العالی)*، قم، زمزه‌هدایت، ۱۳۹۵ش.
۲۶. شریف رضی، محمدبن حسین، ۱۴۱۴ق، *نهج البلاعه*، تصحیح صبحی صالح، قم، هجرت.
۲۷. صفار، محمدبن حسن، ۱۴۰۴ق، *بعثائر الدرجات في فضائل آل محمد*، قم، کتابخانه آیت‌الله مرعشی نجفی.

۲۸. طباطبایی، سید محمد حسین، ۱۳۷۴، *المیزان فی تفسیر القرآن*، ترجم^۵ سید محمد باقر موسوی همدانی، قم، دفتر انتشارات اسلامی، چ پنجم.
۲۹. علیزمانی، امیرعباس، ۱۳۸۶، «معنای معنای زندگی»، *نامه حکمت*، س ۵، ش ۱۰، ص ۸۹-۵۹.
۳۰. قائemi مقدم، محمد رضا، ۱۳۸۷، «روش تربیتی تذکر در قرآن کریم»، *دوفصلنامه تربیت اسلامی*، سال سوم، ش ۶، ص ۹۲-۵۷.
۳۱. کلینی، محمد بن یعقوب، ۱۴۰۷ق، *الکافی*، تهران، دارالكتب الاسلامية، چ چهارم.
۳۲. مجلسی، محمد باقر، ۱۴۰۳ق، *بحار الأنوار الجامعة لدرر الأخبار الأئمة الاطهار*، بیروت، دار احیاء التراث العربي.
۳۳. محسن شیخی، علی اصغر، ۱۳۹۰ش، *نظارت و بازرسی*، قم، زمزم هدایت.
۳۴. مطهری، مرتضی، بی‌تا، *مجموعه آثار*، برگرفته از نرم‌افزار مجموعه آثار شهید مطهری، قم، علوم کامپیوتری نور.
۳۵. معرفت، لوئیس، ۱۳۸۴، *المنجد*، تهران، ایران، چ هفتم.
۳۶. نگارش، حمید، ۱۳۹۰، *فرقه‌های نوظهور*، قم، زمزم هدایت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی